

Nguyễn Hoàng Công sinh 1978, quê Bắc Giang. Bị hi sinh trong cuộc chiến tranh biên giới phía Bắc. Năm 14 tuổi, mẹ đi bệnh viện. Công bị viêm ruột thừa, phải phẫu thuật khẩn cấp. Hoàn cảnh khó khăn, Công bị mất 87% máu nhưng gánh chi phí lọc máu và thuốc thang không lời. Mẹ vì vậy, nhờ Công làm đồ nghề để kiếm tiền duy trì cuộc sống và giảm bớt gánh nặng cho gia đình, bán bánh mì, nấu chè và a hè, chăm sóc bệnh nhân thuê...

Chỉ còn lại tâm hồn nguyên vẹn trong, đầy lòng quan và đam mê sống, "xóm chợ y thơ", Công là người giữ gìn tinh thần của quê hương. Công cũng là bệnh nhân nổi tiếng và dũng cảm nhất. Dù 15 năm qua, "áo t-shirt" luôn treo lơ lửng và có thể chấp đi đến bất kỳ hoàn cảnh nào Công bắt đầu lúc nào.

Thật rồi, với tâm hồn thánh thiện và nhạy cảm, Nguyễn Hoàng Công bắt đầu viết và cho ra đời truyện *Khát vọng sống đôi yêu* vào năm 2007. Thấy sao viết vậy, thấy đến đâu viết đến đó nên những câu chuyện trong *Khát vọng sống đôi yêu* là tình cảm, những khi ghép vào nhau, người ta hình dung được một cách rõ nét về người con gái không được sống mà chỉ sống trong lòng người bạn và bệnh nhân vui vẻ, yêu đời và thiên nhiên của mình. Công kể chuyện vào việc lọc máu cũng như chuyện bệnh tật chào làm gái điếm, mối tình đầu ô mai cũng như những ký ức đau buồn về bệnh tật... kể tất cả những cảm xúc bắt đầu từ đó, những sự kiện bắt đầu xảy ra trong những ngày mất nhấc đầu tranh giành giật sự sống của mình.

Cũng có người yêu với mối tình tha thiết và chân thành, nhưng Công thấy rõ sự vô vọng của mối tình này! Công viết: "Trái tim nhạy cảm của người con gái mách bảo tôi rằng: "Anh là người con trai tốt". Anh là một con trai tốt làm lòng con gái với khuôn mặt thanh tú nhưng đôi mắt lại rất buồn. Tôi rất thích anh vuốt mái tóc tôi, cho dù tóc của tôi không được đẹp. Phải chi có một đôi mắt luôn được anh vuốt mái tóc thì sung sướng biết bao!" Nhưng Công lại không đợi: "Tình yêu của tôi và anh được ví như chiếc V, chỉ đi một đầu gặp nhau thôi, còn đi một đầu là không bao giờ, rất xa vời"...

Nguyễn Hoàng Công kể chuyện đời mình bằng cái nhìn nhân ái và bao dung với con người và thiên nhiên. Công yêu lao động của người, từ con người đến cảnh vật, và luôn nhìn nhận cái hồn nhiên với đời, dù cho thân thể đang đau quằn quại!

Tôi truy cập *Khát vọng sống đời yêu đời* để đọc gì đó đón nhận những nhọc nhằn với tâm lòng trân trọng và khâm phục người lao động phi thường! Người ta lấy Công làm tấm gương để học tập, phấn đấu để cuộc sống được tích cực hơn, vui vẻ hơn, buồn đau ít. Công trở thành người có công chúng với tâm hồn trong sáng, sức sống mãnh liệt, tinh thần lạc quan và niềm vui vượt lên trên sự phẫn ứ le, nghi ngờ.

Đặc biệt với đời và kháng cự những cuộc sống luôn tiếp diễn với tình người thật đẹp, năm 2009, Nguyễn Hoàng Công cho ra đời tác phẩm thứ hai là *trở trở gian*. Với trải nghiệm của chính mình và lối viết tự nhiên, dung dị, gần gũi, chân tình, Nguyễn Hoàng Công đã công bố hi vọng và truy cập tôi cho được với lòng quỳ sụp, thán phục yêu và xót xa, niềm tin và sức mạnh tiềm ẩn trong chính mình con người thông qua tác phẩm. Trở trở gian đã kháng cự hình ảnh như Nguyễn Hoàng Công khó phai trong lòng được với niềm vui rạng rỡ, sống được như một biểu tượng của niềm tin chiến thắng chính mình và bệnh tật, vun trồng cho cuộc sống tiếp diễn!

Ngày 15/09/2010, Nguyễn Hoàng Công đã tạ giả nhân thế từ bệnh viện Nhi đồng vì sức kiệt huy.

Vui đẹp mắt con người

Vui đẹp của Nguyễn Hoàng Công là sức sống kì diệu bên trong thân thể bệnh tật hiểm nghèo (suy thận giai đoạn cuối, mắc bệnh lupus - trong một nghìn người mắc suy thận thì chỉ một người mắc bệnh lupus). Bởi hiểu thấu và phát huy được sức sống này, Công có một nghệ thuật phi thường để chống chọi với bệnh tật và thể hiện phẩm chất tuyệt vời.

Nguyễn Hoàng Công là một trong những thành viên đầu tiên của Câu lạc bộ Trẻ em Nhân Tông tại tỉnh Thăng Long, thuộc Trung tâm Unesco Nghiên cứu và sáng tạo Phố cổ Việt Nam.

Công cũng là người bình thường với khát khao của một người con gái, mong muốn được yêu thương và có người đàn ông yêu thương mình. Thế nhưng, vì biết rõ đó là điều không thể, nên Công đã chuyển năng lượng khát khao riêng thành thành năng lượng yêu thương và nhận được công hiên, tô đẹp cho đời. Năng lượng đó như ngọn gió trong lành xoa dịu những cơn đau đớn của các bệnh nhân, thổi bùng lên sức chiến đấu và niềm tin yêu cuộc sống và xua tan những thói hư tật xấu, tính ích kỷ, hẹp hòi của nhiều người.

Có lẽ, dù nói bao nhiêu chăng nữa cũng không thể mô tả sáng rõ phẩm hạnh và giá trị sống của Nguyễn Hoàng Công. Chỉ biết, bạn hãy đọc, cảm nhận và trải nghiệm giá trị tuyệt vời qua trang viết Hoàng Công đăng tải trong tác phẩm *Một cuộc đời* đăng xuất bản tháng 09/2010, nhân kỷ niệm một năm ngày Nguyễn Hoàng Công đi xa! Đọc, cảm nhận, trải nghiệm... bạn sẽ có được tình thân sống động, tình thương yêu đem lại niềm vui, niềm vui luôn nở trên môi và thực sự hữu ích trong từng hoàn cảnh của chính mỗi người!

Và tình thân này, niềm vui này là điều mong muốn khi được di nguyện của Nguyễn Hoàng Công là có một Quỹ nhân đạo dành cho những bệnh nhân chuyển biến thành người tàn tật có hoàn cảnh khó khăn, giúp họ kéo dài hơn cuộc sống "ngàn cân treo sợi tóc", thế thì luôn rình rập!

Nhà báo Ngô Văn Quán